

Antvorskovløbet

Buddhistisk forening kom på banen ved årets Antvorskovløb i Slagelse. Måske de bliver en fremtidig samarbejdspartner? Under alle omstændigheder mødte løberne en yderst hjælpsom og venlig forening ude i skoven.

Af Peter Wihan, Slagelse PI/DPIF

"Hey! har vi noget plaster?" Helle grinte og pegede på en fin vabel på midten af højre hånd. Vi var netop gået i gang med at lave 12 kg kartoffelsalat, der skulle bruges 12 timer senere i forbindelse med banketten til dette års Antvorskovløb. Få timer før havde vi været i skoven og udsætte de 46 stativer, der bærer registreringsenhederne i forbindelse med orienteringsløbet. Alt var gået planmæssigt, men jeg kunne nu godt mærke, at nervøsiteten var begyndt at brede sig.

"Peter, det er vel en omfattende opgave at arrangere et orienteringsløb?" spurgte Dansk Politiidrætsforbunds redaktør Peter Wihan. Peter svarede: "Gennem ca. ½ år havde planlægningen været undervejs. Ikke at det at arrangere et orienteringsløb er en uoverkommelig opgave, men der er mange ting at holde styr på. Først at finde en skov og sikre at der findes et kort. Dernæst få en skovtilladelse. Så i gang med at finde et sted at bade, spise og holde afslutning. Alt sammen noget der kræver en del mailkorrespondance, telefonsamtaler og tålmodighed. Først herefter er det tid til at nørde med ruterne i skoven, og det er her, at man virkelig kan bruge laaang laaang tid og stadig aldrig blive helt færdig. I år var der desuden ekstra arbejde med at få rettet nogle af uregelmæssighederne på kortet, efter at stormen Bodil havde vist tænder. Heldigvis var Kristian Kærsgaard fra Sorø OK yderst behjælpelig med at tegne de ændringer, som jeg stødte på i skoven".

Plasteret kom på Helles hånd, og vi fik hurtigt overstået kartoflerne, der blev sat på køl, før vi kravlede i seng til en kort nattesøvn. Klokkeren 06.00 var vi oppe igen og bakse videre med maden, indtil udnævnte stævneleder Jesper Kragh kom med bilen, og turen igen gik ud i skoven. Vejret var desværre alt andet, end det man kunne håbe. Gråt og trist og konstant regn. Der var dog ingen vej udenom! Orienteringsfolket lader sig heldigvis ikke skræmme bort, og man kan jo kun blive våd en gang. Denne gang var det så registreringsenhederne, der skulle op. Alt var heldigvis gjort klar, så der blev lige en hurtig briefing, og så løb vi ellers i hver vores retning. 40 minutter efter var vi alle tilbage og Jacob Raft, der også har været med som hjælper alle årene, var allerede i gang med at sætte starten op. Kort tid efter kom tidtageren, og han havde taget et kæmpe telt med. Fedt! Op med det, og så var der da et tørt sted i skoven.

Arne Petersen og Søren Klingenberg

Så skete der noget interessant har redaktøren erfaret! "Ja, for et godt stykke tid før løbet havde jeg kontakten buddhistisk forening, der har til huse præcis der, hvor jeg havde lagt start og mål. Jeg havde venligt forespurgt dem, om vi måtte trække lidt strøm til den computer, der skulle måle tiderne. Det var intet problem, og de var meget venlige. 3 dage før løbet blev jeg ringet op af netop buddhistisk forening, der forklarede, at de havde samlet en stor håndfuld frivillige, der gerne ville glæde politiet med kaffe, kage og forårsruller ved målet. Jeg prøvede pænt at forklare, at det var utroligt venligt af dem, men at tiden efter løbet var knap, da der skulle holdes banket i Slagelse. Talsmanden insisterede dog på, at det ville de gerne, og det var en service, de gerne ville glæde politiet med uden beregning. Det var jo svært at sige nej til og det var da en utrolig sød gestus", smiler Peter.

Han fortsætter: "Knap var teltet kommet på plads, før de første mange løbere havde indfundet sig i start området. Der var stadig længe til start og vejret viste sig fra sin absolut kedeligste side. Det var derfor svært ikke at blive utrolig glad, da buddhistisk forening slog dørene op, og med en gæstfrihed, der næppe tåler sammenligning, inviterede alle ind i deres tempel. Her var dækket op til kaffe, og der blev anvist muligheder for omklædning og toiletter. Nogle løbere fik sig en rundtur og lidt historie med på vejen, mens arrangørgruppen fik lov til at placere vores tidtager i tørvej med kaffe og kage ved hånden. Hvor heldig kan man være?" storsmiler Peter.

Kort efter var vi klar ved starten, og den frygtede kaosfase kunne begynde. Heldigvis var der erfarne folk på opgaven, og 90% af løberne havde prøvet turen hundredvis af gange før. Vi fik sendt Simon Staal Mortensen fra SPI afsted som første mand, og med 1 minuts mellemrum røg deltagerne så på skift

Budistisk forenings hovedsæde på Skovvej 120.

af sted ud på de 5 anlagte baner. Baner, som den forholdsvis uerfarne skribent, havde knoklet med at lave optimale, trods en lille skov og et knap så nuanceret kort. Banerne varierede i længde og sværhedsgrad, så der er noget for alle uanset niveau og alder. Roligt, men sikkert kom alle folk af sted, og vi kunne registrere, at kun 1 deltager ikke var kommet til start. Helt fantastisk flot for det var da nærliggende at blive i templet og undgå regnen. Men som alle bagefter var enige om – det er jo kun et spørgsmål om at komme af sted, og så er vejforholdene lynhurtigt glemte i kampen mod uret, konkurrenterne og banelæggerens påfund.

Herefter strøg jeg selv af sted til Slagelse for at klargøre afslutningen, der skulle foregå på Slagelse Politigård. Kartoffelsalaten skulle lige vendes og pyntes, og SPI havde samtidig inviteret hele politigården til fællesspisning, så der var nok at se til. Jeg havde heldigvis klargjort 200 frikadeller hjemmefra, så det var blot at varme op og anrette. Herefter begyndte det arbejdende politi at spise, mens løberne begyndte at indfinde sig i mål. Som altid var der vindere og tabere, men vigtigst var det, at alle var blevet udfordret og havde haft en god tur, og at posterne var placeret korrekt, så der ikke kom kuk i tidtagningen. Alt var heldigvis i skønneste orden. SPI havde samtidig rigtig mange nye ansigter med, så der var spænding om placeringerne og ikke mindst håneretten på bane 5, som er den typiske starter bane.

Buddhisterne havde også mere i vente til os, så der var klargjorte forårsruller og kage efter en våd og hård tur i skoven. Sikke en service! Der var også meditations dvd'er og brochure til de interesserede, og det var svært ikke at blive glad over deres utrolige åbne tilgang til livet. Det var da også med møj og besvær, at Jesper og Helle langsomt, men sikkert fik skibet folk videre af sted til omklædning og det store festmåltid. Før de

selv kom af sted skulle teltet dog lige pakkes ned, og der skulle takkes og bukkes mange gange for den kæmpemæssige hjælp, som buddhisterne havde ydet for at gøre en våd regnvejrsdag til en uforglemmelig tur i skoven.

Herefter blev resultatet opgjort, mens de første deltagere allerede var dybt begravet i hjemmelavede frikadeller og kold kartoffelsalat, brød og rødbeder på Slagelse PG. Nu skulle man så tror, at folk var mætte efter æbler, kage og 250 forårsruller, men nej! 200 frikadeller og 40 grillpølser blev da også lige revet væk, før præmierne kunne uddeles.

Resultaterne lignede godt nok noget, vi havde set før, men det gjorde jo ikke præstationerne mindre. 1 pladsen på bane 1 faldt for 4 år i træk til Jørn Lind, København PI. Bane 2 tog Torkil Hansen, København PI sig af, mens bane 3 blev vundet af Slagelses egen Jacob Raft. Han havde dog en særlig hjemmebane fordel, da han er vokset op i området. Bane 4 stod på den tilbagevendende dyst mellem H.V. Jensen og Jørgen Olesen, OPI. Den trak H.V. Jensen sig sejrigt ud af. Så manglede vi kun bane 5, hvor der traditionen tro er mange nye folk. Her var også mange Slagelse folk repræsenteret og en ny mand kunne indtage podiet. Kenneth Hansen vandt, på trods af at han kun havde et tidligere løb med i bagagen.

Slagelse PI takkede herefter pænt for det utroligt flotte fremmøde, og folk brød hurtigt op med kurs hjem til deres respektive politikredse. Imens var det blevet tid til, at arrangørgruppen skulle have hentet posterne ind igen. Endnu en tur ud i den silende regn, men denne gang stolte og glade efter et vellykket stævne, hvor kun vejret ikke artede sig som planlagt. Tak for denne gang og på gensyn.